

POSTANOWIENIE

21 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 21 listopada 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa J.M.
przeciwko I. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej J.M.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 29 października 2024 r., VII AGa 102/24,

I. odrzuca skargę kasacyjną;

**II. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 29 października 2024 r., Sąd Apelacyjny w Warszawie, w sprawie z powództwa J.M. przeciwko I. w W., o zapłatę, na skutek apelacji obydwu stron od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 25 września 2023 r., zmienił zaskarżony wyrok częściowo w ten sposób, że: w punkcie pierwszym oddalił powództwo co do kwoty 234 386,01 zł wraz z odsetkami (pkt 1.a.); w punkcie trzecim ustalił, że powód wygrał proces w 8% zaś pozwany w 92% i w tym zakresie pozostawił referendarzowi sądowemu w Sądzie Okręgowym szczegółowe wyliczenie kosztów procesu (pkt 1.b.); oddalił apelację powoda (pkt 2); orzekł o kosztach postępowania (pkt 3,4).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła strona powodowa, zaskarżając wyrok w całości.

3. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołując się na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

4. Przedmiotowa skarga kasacyjna została obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, a zatem podlegała odrzuceniu. Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in.:

- oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części,
- wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Powyżej wymienione elementy mają charakter konstrukcyjny. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego ich brak nie podlega uzupełnieniu. Dodać należy, że konieczność sprecyzowania zakresu żądanego uchylenia lub zmiany orzeczenia sądu drugiej instancji dotyczy każdego wniosku skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z dnia 25 maja 2018 r., I CZ 47/18).

W niniejszej sprawie skarżący wskazał, iż wnosi o „uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy...” (wniosek z pkt 2) oraz „ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji (wniosek z pkt 3).

Tak skonstruowany wniosek nie spełnia wymogu oznaczenia zakresu żądanego uchylenia (brak takiego wskazania stwarza również wątpliwości co do zakresu zmiany). Skarżący powinien wskazać, czy wnosi o uchylenie wyroku w całości, czy też w części. Sąd nie może zastąpić w tym przypadku skarżącego, tzn. sąd nie może domniemywać zakresu złożonego wniosku o uchylenie. Brak takiego wskazania czyni skargę niedopuszczalną (zob. postanowienia SN: z dnia 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14 i z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

5. Na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. Taka sytuacja jednak nie

nastąpiła, zatem na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

6. Oddaleniu podlegał wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek pozwanego, dotyczący kosztów postępowania, został powiązany z odmową przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania lub jej oddaleniem (zob. orzeczenie SN z dnia 15 listopada 1934 r., C II 1677/34, Zb. Urz. 1935 r. poz. 204; postanowienia SN: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, z dnia 29 maja 2009 r., V CSK 37/09, z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

[SOP]